

ZVONČEK

LIST'S PODO:
BAMI ZA:::
SLOVENSKO
MLADINO:::

Štev. 2.

V Ljubljani, 1. svečna 1909.

Leto X.

Snežinke.

Lahno na zemljó snežinke
v čistem zraku plavajo;
kot metuljčki mi pijani
po cvetovih tavajo . . .

Ha, ha, ha — povedal vam bi
nekaj o metuljčkih rad,
kar pri nas tu v južnih krajih
se zgodilo je enkrat.

Jasno jutro je sijalo
nad prirode mrtvi kras;
šla jesen je po poljanah,
zapustila burjo, mraz.

Mrzle sape od izhoda
so črez plan zapihale,
blede rože so po polju
žalostno usihale.

Posijalo pa je jutro
do najtišjih skrivališč;
in pokukali metuljčki
so iz svojih zavetišč.

Zadnjič solčni žarki rožne
časiče odpirajo;
zadnjič se metuljčki danes
v solnce ozirajo.

In obiskat šli metuljčki
vsak posamezni so cvet;
pa so rekli: „Oj, ve rože,
kdaj pač vidimo se spet?“

Za slovo iz čašic nežnih
še slaščico pili so;
a metuljčki, ti pijančki —
danes se zmotili so.

Sape mrzle so zanesle
v daljno jih neznano stran;
z mrtvimi metuljčki sapa
je pokrila širno plan . . .

Lahno na zemljó snežinke
z neba naletavajo;
kot metuljčki izgubljeni
okrog drevja tavajo . . .

Borisov.

